

Міністерство освіти і науки України

**Національний університет
харчових технологій**

**81 Міжнародна
наукова конференція
молодих учених,
аспірантів і студентів**

**“Наукові здобутки молоді –
вирішенню проблем харчування
людства у ХХІ столітті”**

23–24 квітня 2015 р.

Частина 4

Київ НУХТ 2015

Матеріали 81 міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів “Наукові здобутки молоді – вирішенню проблем харчування людства у XXI столітті”, 23–24 квітня 2015 р. – К.: НУХТ, 2015 р. – Ч.4. – 470 с.

Видання містить програму і матеріали 81 міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів.

Розглянуто проблеми удосконалення існуючих та створення нових енерго- та ресурсоощадних технологій для виробництва харчових продуктів на основі сучасних фізико-хімічних методів, використання нетрадиційної сировини, новітнього технологічного та енергозберігаючого обладнання, підвищення ефективності діяльності підприємств, а також результати науково-дослідних робіт студентів з метою підвищення якості підготовки майбутніх фахівців харчової промисловості.

Розраховано на молодих науковців і дослідників, які займаються означеними проблемами у харчовій промисловості.

Рекомендовано вченою радою НУХТ
Протокол № 9 від «26» березня 2015 р.

16. Глобалізація як філософська проблема

Олена Школьна, Микола Кітов

Національний університет харчових технологій

Вступ. Варто зазначити, що єдності в трактуванні глобалізації немає. Думки тут не тільки множаться, а й поляризуються. Для одних вона – безперечне розширення можливостей, для інших – «дев'ятий вал» історії, що змітає на своєму шляху всі ідентичності та самотності. З одного боку, її явно спрощують: дайте термін і все саме собою владнається. З іншого – надмірно драматизують, звинувачуючи мало не у всіх смертних гріхах: в хаотизації та криміналізації суспільного життя, у загальному падінні моралі, в зубожінні цілих країн і регіонів, у стрімкому поширенні наркоманії і т.д.

Результати. Материнське лоно глобалізації – постіндустріальне, в основі своїй, Західне суспільство. Звідти вона зростає, в цьому ґрунті її живильні соки, там вона у себе вдома. Але головне – саме там вона по-справжньому і плодоносить. Зі сказаного, однак, ніяк не випливає, що глобалізація не планетарне, а виключно регіональне («золотий мільярд») явище, процес «консолідації розвинених країн в їхньому протистоянні решті світу». Глобальність тому й глобальна, що вона не протистоїть, а захоплює і охоплює. Але проблема тут, безсумнівно, є. Вона – в тому, як розуміти це захоплення або охоплення. Деяким глобалізація представляється ізотропним інформаційно-технологічним процесом, що рівномірно, без розривів і локальних «кристалізацій» огортає всю земну кулю. Але це, швидше за все, не так. Процес глобалізації в сучасному світі навряд чи є глобальним у сенсі суцільним, фронтальним. Один з найпоширеніших і, безсумнівно, вдалих його образів є всесвітня павутина (Інтернет). Від неї, на наш погляд, можна відштовхуватися і в пошуку загальної структури глобалізації, її організаційної фактури. В чому переваги і недоліки сучасної історичної ситуації? Переваги: ніхто не робить замах на локальні, регіональні, будь-які інші особливості або відмінності. Кожен (країна, народ, соціальна група, окрема людина) може вільно (за власним вибором) самостверджуватись. Недоліки: тепер самотність можна відстоювати понад усяку міру. Глобалізація, до того ж, довела до межі, зробила тотальним проникнення ринкового принципу життя. Тепер він поширюється не тільки на товари і послуги, але і на цінності, погляди, світоглядні орієнтації. Будь ласка, пропонує, випробуй, але що вийде, що виживе, перемаже – вирішить ринкова конкуренція. Все, включаючи національну культуру, має право на існування, а фактично – на виживання в умовах жорстокої ринкової боротьби. Ясно, що тест на ринок і конкуренцію витримає далеко не кожна самотність. Взагалі йде процес формування єдиної, глобальної культури буття. У світлі цієї перспективи самотні національно-культурні системи цінностей будуть зберігатися, швидше за все, як етнографічні заповідники, на рівні і у формі фольклору. Постмодерна глобалізація виключає агресивні напади і захоплення – в ній і так вже все схоплено. Сподіватися

на допомогу ззовні в такій ситуації не доводиться. Зате багато чого, якщо не все тепер залежить від історичного вибору, від «волі до розвитку» цілком (безмірно) самостійних суб'єктів історії. Шанс прорватися в постіндустріальну епоху є у всіх, ну майже у всіх. Залишається тільки ним скористатися.

Висновки. Глобалізація не могла не відбутись. Вона – необхідний етап у розвитку людства. Різноманітність не виключається, навпаки, передбачається, але тепер уже в рамках нового історичного типу. Інакше кажучи, немає альтернативи (протилежності) глобалізації, але є альтернативи (варіанти) в рамках глобалізації. Представлені вони певними національними стратегіями влиття в сучасні глобалізаційні процеси.

Література

1. Соціальні практики в глобальному вимірі / Попов Б. В., Фадєєв В. Б., Носова Г. Ю., Багінський В. В., Нельга О. В. – К.: Наукова думка, 2007. – 163 с.
2. Іванова, К.А. Культурні зміни в контексті глобалізації / К.А. Іванова // Практична філософія № 4 (№38) – 2010 р. – С. 26–31.
3. Тур, М.Г. Глобалізація: соціальні метаморфози і загрози / М.Г. Тур // Там само; с. 75–82.